

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1185/2025
02.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ине Илић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лебану К 175/22 од 24.09.2024. године и Кв 79/24 од 11.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ине Илић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лебану К 175/22 од 24.09.2024. године и Кв 79/24 од 11.06.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лебану К 175/22 од 24.09.2024. године окривљеном АА су досуђени трошкови кривичног поступка у предмету тог суда К 175/22 у износу од 201.500,00 динара.

Решењем Основног суда у Лебану Кв 79/24 од 11.06.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ине Илић, а „решење Основног суда у Лебану К 175/22 од 24.09.2024. године потврђено“.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Ина Илић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијана решења у смислу навода захтева или укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање Основном суду у Лебану.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја

за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решење против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Ина Илић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП и са тим у вези истиче да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон на штету окривљеног јер окривљеном, поред трошкова који су му досуђени побијаним решењима, у складу са одредбом члана 261. став 1. Законика о кривичном поступку и одредбом члана 9. став 1. тачка 3. и 5. и Тарифним бројем 2 и 3 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, припадају и трошкови на име награде изабраног браниоца за приступ неодржаним главним претресима од 02.08.2023. године и 17.01.2024. године, накнада за превоз сопственим возилом на релацији Лесковац-Лебане и Лебане-Лесковац и накнада за одсуствовање из канцеларије дана 02.08.2023. године и 17.01.2024. године, који му нису досуђени јер суд у овом делу захтев оценио као неоснован.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ине Илић, Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је правноснажном пресудом Основног суда у Лебану К 175/22 од 06.03.2024. године, према окривљеном АА, на основу члана 421. тачка 1) ЗКП, одбијена оптужба да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Ина Илић, је дана 25.04.2024. године Основном суду у Лебану поднела захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у укупном износу од 380.100,00 динара.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка, Основни суд у Лебану је побијаним првостепеним решењем, окривљеном АА на име награде и нужних издатака изабраног браниоца, адвоката Ине Илић, досудио трошкове кривичног поступка у износу од 201.500,00 динара, налазећи да преко досуђеног до траженог износа од 380.100,00 динара, који се односе на приступ браниоца на неодржане главне претресе од 02.08.2023. године и 17.01.2024. године, путне трошкове и одсуствовање из канцеларије наведених дана, захтев није основан обзиром да присуство браниоца на овим главним претресима није било нужно јер је бранилац обавестио суд да на наведене главне претресе окривљени неће приступити. Ванпретресно веће Основног суда у Лебану је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења, заузело исти став и жалбу одбило као неосновану.

Поступајући на тај начин, Основни суд у Лебану није повредио закон на штету окривљеног АА, како се то неосновано указује захтевом за заштиту законитости, већ је закон повређен у његову корист, обзиром да је суд побијаним решењима окривљеном досудио трошкове кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца, иако их ни окривљени ни његов бранилац нису захтевали до закључења главног претреса.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка представљају издатке учињене поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана да ће ако недостају подаци у висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донети председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно цитираним законским одредбама, одлука суда о трошковима кривичног поступка је обавезан део изреке сваке пресуде, па суд уз одлуку о главној ствари мора донети и одлуку о трошковима кривичног поступка, а накнадно може одлучити само о њиховој висини, при чему је обавеза окривљеног и његовог браниоца да захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, који мора бити опредељен у смислу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, истакну до закључења главног претреса, а најкасније до правноснажног окончања поступка.

Како у конкретном случају окривљени АА и његов бранилац, адвокат Ина Илић, нису поднели захтев на накнаду трошкова кривичног поступка до закључења главног претреса, иако су имали ту могућност, то, по оцени Врховног суд такав захтев није могао бити накнадно истакнут, па нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП да Основни суд у Лебану суд о трошковима одлучује посебним решењем, а што је учинио побијаним решењем К 175/22 од 24.09.2024. године.

Имајући у виду да је побијаним решењима закон повређен у корист окривљеног, а не на његову штету Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ине Илић, одбио као неоснован.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић